

DILEMMAN OCH DISKUSSIONSUNDERLAG

Svårt att samarbeta?

Det är februari. Ute snöar det lätt och det är runt noll grader. Disa sitter med en kopp kaffe i handen och ser ut på den gråvita himlen. Hon arbetar på en myndighet och är chef för en enhet med handläggare. Hon har just haft en av sina månatliga avstämningar med en av handläggarna, Hanna, som jobbat på myndigheten ett par månader.

Disa tänker på en sak som Hanna sade om en av de andra handläggarna, Niklas. När Disa frågade Hanna hur hon tyckte att samarbetet mellan medarbetarna på enheten fungerar, så svarade hon: ”Bra. Men det är ju lite svårt att få kontakt med Niklas i och för sig – han sitter ju bara vid sitt skrivbord och är aldrig med på fikan. Om man behöver hjälp med ett ärende inom ett av hans specialområden, så säger han bara vad bedömningen bör vara. Men han förklarar inget mer eller ger andra exempel, så det är svårt att lära sig...”

Niklas har arbetat många år på myndigheten och kan regelverket utan och innan. Och han har aldrig gjort ett misstag med siffrorna vad Disa kan komma ihåg. Men Disa har aldrig bett Niklas att hålla en presentation för enheten eller att vara fadder för en nyanställd – det finns andra som passar bättre för det. Det kanske inte är okej att han inte kan dela med sig mer av sina kunskaper? Det kollektiva lärandet ska till och med vara ett av myndighetens prioriterade områden i år...

Disa har inte gjort någon stor sak av det här på avstämningarna med Niklas och inte heller när hon satt hans lön. Det är tryggt att ha en medarbetare som är så noggrann och som hon kan ge komplicerade ärenden till.

Disa tänker för sig själv att hon litegrann bortsett från lönekriteriet ”samarbete” när hon satt Niklas lön. Men han är ju inte direkt otrevlig eller intrigerar, som hon upplevt med en tidigare medarbetare. Disa känner på sig att Niklas inte struntar i de andra medarbetarna för att han inte vill hjälpa dem, utan för att han faktiskt inte riktigt förmår.

– Blir det ett problem för enheten att en medarbetare inte är ”med i snacket” och kanske inte direkt bidrar till det kollektiva lärandet? funderar Disa. Samtidigt borde vi väl kunna anpassa arbetsuppgifterna för en kvalificerad medarbetare som inte ”passar in i mallen”? Vi är ju ändå en statlig myndighet.

Disa ser ut genom fönstret och suckar tungt. Hon fäster blicken på en snöflinga som dalar ned och smälter på den blöta mörkgrå asfalten. Hur ska hon göra?

-
- Vilka dilemman står Disa inför?
 - Hur kan hon agera?
 - Hur tror du att Niklas ser på sitt arbete?